

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Cdo/17/2018
Identifikačné číslo spisu: 1112213357
Dátum vydania rozhodnutia: 28.03.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Rudolf Čirč
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1112213357.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci žalobkyne VENUS PROJECT Slovakia s. r. o., so sídlom v Limbachu, Limbová 451/3, IČO: 31 342 841, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, o zaplatenie odškodného, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 7C/93/2012, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4Co/120/2016 z 22. marca 2017, takto

rozhodol:

Dovolanie odmieta.

Žalovanej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) v záhlaví označeným rozsudkom potvrdil odvolaním napadnutý rozsudok Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“ alebo „okresný súd“) z 31. augusta 2015 č. k. 7C/93/2012-225, ktorým prvoinštančný súd zamietol žalobu žalobkyne o zaplatenie náhrady nemajetkovej ujmy spôsobenej jej nesprávnym úradným postupom, spočívajúcim v prieťahoch v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 42Rob/34/2004 a následne pod sp. zn. 28Cb/19/2006. Potvrdenie rozsudku prvoinštančného súdu odôvodnil jeho vecnou správnosťou poukazujúc na to, že v zmysle § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov žalobca, ktorý sa domáha náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, musí uniesť bremeno tvrdenia ako aj dôkazné bremeno, že na uspokojenie nemajetkovej ujmy nie je postačujúce morálne zadosťučinenie vo forme konštatovania porušenia práva.

2. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie, ktorého prípustnosť odôvodnila poukazom na ustanovenie § 420 písm. e) a f) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“). Vychýkala odvolaciemu súdu, že jej nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Namietala, že bolo porušené jej právo na zákonného sudcu, pretože dodatkom k rozvrhu práce z 30. 10. 2013, ktorý nie je podpísaný predsedníčkou okresného

súdu, bola vec pôvodne pridelená JUDr. Redenkovičovej prerozdelená a pridelená JUDr. Plavčákovej, že jej neboli doručené okresným súdom prílohy k vyjadreniu žalovanej z 19. 5. 2015, že o mieste a čase verejného vyhlásenia rozsudku odvolacieho súdu nebol jej zástupca elektronicky upovedomený, že nebola riadne poučená o svojich procesných právach a povinnostiach, že rozsudok odvolacieho súdu je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov, a že právne závery súdu prvej inštancie i odvolacieho súdu sú z ústavného hľadiska neprijateľné a neakceptovateľné a konanie tým bolo zaťažené vadou. Navrhla, aby dovolací súd dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu ako i rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie.

3. Žalovaná sa k dovolaniu nevyjadrila.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) po zistení, že dovolanie bolo podané včas (§ 427 C. s. p.) a naň oprávnenou osobou (§ 424 C. s. p.) skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania, pričom dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť.

5. Podľa § 419 C. s. p., proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

6. Podľa § 420 písm. e) C. s. p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd.

7. Podľa § 420 písm. f) C. s. p., dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Podľa § 447 písm. c) C. s. p., dovolací súd odmietne dovolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

9. Pod nesprávne obsadeným súdom v zmysle § 420 písm. e) C. s. p. treba rozumieť súd, ktorý nie je obsadený v súlade s ustanoveniami určujúcimi zloženie súdneho orgánu, ktorý má vec prejednať a rozhodnúť. O nesprávne obsadený súd ide aj vtedy, ak nekoná zákonný sudca. Zákonným sudcom je sudca, ktorý vykonáva funkciu sudcu na vecne a miestne príslušnom súde a bol určený v súlade s rozvrhom práce na konanie a rozhodovanie o prejednávanej veci.

10. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) C. s. p. treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

11. Dovolateľka v dovolaní v prvom rade namietala, že bolo porušené jej právo na zákonného sudcu, pretože dodatok k rozvrhu práce z 30. 10. 2013, ktorým došlo k zmene vec prejednávajúcej sudkyne, nebol podpísaný predsedníčkou súdu. Táto námietka nebola podľa názoru dovolacieho súdu dôvodná. Už v odvolacom konaní sa s ňou náležite vysporiadal dovolací súd, na ktorého odôvodnenie v tejto časti dovolací súd poukazuje. Len na doplnenie uvádza, že o existencii a účinnosti označeného dodatku k rozvrhu práce, ktorý je stále verejne prístupný na webovej stránke prvoinštančného súdu, nemožno mať žiadne pochybnosti. Len tá skutočnosť, že elektronická verzia tohto dokumentu neobsahuje podpis,

neznamená, že ho neobsahuje aj originálna listinná forma.

12. Dovolateľka ďalej namietala, že o mieste a čase verejného vyhlásenia rozsudku odvolacieho súdu nebol jej zástupca (konateľ) elektronicky upovedomený. Ani táto námietka nebola dôvodná. Z obsahu spisu totiž nevyplýva, že by žalobkyňa požiadala o oznámenie miesta a času verejného vyhlásenia rozsudku elektronickými prostriedkami v zmysle § 219 ods. 3 C. s. p. Len tá skutočnosť, že žalobkyňa v žalobe a v prípadných ďalších písomných podaniach uviedla aj adresu svojho konateľa, vrátane mailovej adresy, bez ďalšieho neznamená, že by tým zároveň požiadala o oznámenie miesta a času verejného vyhlásenia rozsudku elektronickými prostriedkami v zmysle uvedeného ustanovenia.

13. Nedôvodnou bola i námietka o porušení práva na spravodlivý proces dovolateľky tým, že jej v konaní pred prvoinštančným súdom neboli doručené prílohy k vyjadreniu žalovanej. Využitím svojho procesného práva na nahliadnutie do spisu mohla totiž zistiť ich obsah a namietat' už v prvoinštančnom konaní, prípadne v odvolacom konaní, všetky svoje relevantné výhrady voči tvrdeniam a stanoviskám žalovanej.

14. Zjavne neopodstatnenou bola tiež námietka dovolateľky, že nebola riadne poučená o svojich procesných právach a povinnostiach. Z obsahu spisu vyplýva, že v čase konania pred súdom prvej inštancie bola podľa platnej právnej úpravy (teda podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku) písomne podrobne poučená o svojich procesných právach a povinnostiach, a to v predvolaní a v prílohe k predvolaniu na pojednávanie určené okresným súdom na deň 18. 2. 2013, ktoré bolo jej konateľovi doručené 5. 11. 2012 (č. l. 55 spisu).

15. Napokon podľa názoru odvolacieho súdu nebola dôvodná ani námietka dovolateľky o porušení jej práva na spravodlivý proces nedostatočným odôvodnením rozhodnutia odvolacieho súdu. Odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré nepochybne zodpovedalo zákonným kritériám vtedy platného Občianskeho súdneho poriadku, preto v zmysle § 387 ods. 2 C. s. p. stačilo, aby sa v odôvodnení rozhodnutia obmedzil len na skonštatovanie správnosti dôvodov rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie jeho správnosti doplnil ďalšie dôvody, čo aj urobil. V súlade s uvedeným ustanovením odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia zrozumiteľne vysvetlil, prečo považuje rozhodnutie prvoinštančného súdu za vecne správne. Dovolateľka preto nedôvodne argumentovala, že rozsudok odvolacieho súdu je nedostatočne odôvodnený; pričom za vadu konania v zmysle § 420 písm. f) C. s. p. v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv sporovej strany, ale len to, že ho neodôvodnil objektívne uspokojivým spôsobom (čo však nie je prípad v tomto konaní prejednávanej veci). Vzhľadom na to, že dovolateľka v časti dovolania týkajúcej sa nedostatočného odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu namietala aj neakceptovateľnosť právneho posúdenia veci, dovolací súd považuje za potrebné poznamenať, že pri posudzovaní, či odôvodnenie rozhodnutia zodpovedá zákonným požiadavkám, sa nezaoberá jeho vecnou správnosťou, teda správnosťou skutkových a právnych záverov v ňom obsiahnutých.

16. So zreteľom na vyššie uvedené dovolací súd dovolanie dovolateľky podľa § 447 písm. c) C. s. p. odmietol.

17. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. tak, že žalovanej ich náhradu nepriznal, pretože aj keď výsledok dovolacieho konania obdobný jeho zastaveniu zavinila žalobkyňa (§ 256 ods. 1 C. s. p.), žalovanej žiadne preukázané trovy dovolacieho konania nevznikli.

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.